

Зар нам заиста не допире до свести које су зло спремни да почине проклетим „уставним променама“ и референдуму о истим, на којем ми треба да сперемо крв с њихових руку?!

Тренутно, то је питање свих питања и битка свих битака!

Наш Газиместан, наш Кајмакчалан, наше Кошаре!

Немојмо се тешити како то „није ништа“ и како „неће ићи тако далеко“ јер ово зло не иде, оно галопира, оно гази и руши све пред собом, оно је спремно на све, осим...

Осим ако коначно не схватимо да нам ваља устати, не због себе, но због оних којима не смемо оставити да бију наше поразе јер ако им то заветујемо – довека ће јуришати у повлачења...

Не претерујем, верујте, задњи су часи да кажемо: ДОСТА!!!

Себи да кажемо: ДОСТА смо живели уплашено и себично, ДОСТА смо се лагали да увек може горе, ДОСТА смо дана наших потомака ставили на коцку у партији где нам чак нису ни подељене карте, али играмо...

Себи да кажемо: ДОСТА смо живели уплашено и себично, ДОСТА смо се лагали да увек може горе, ДОСТА смо дана наших потомака ставили на коцку у партији где нам чак нису ни подељене карте, али играмо...

Играмо се, заправо!

Некаквог бунта, никаквог непристајања, никакве куражи, а сумануто јурцамо да утекнемо сопственој сени...

Па, јебем му матер, није Србија тек географија, не боримо се за кућу и окућницу већ за оно преко тарабе, преко свих тараба...за ону раван где се састану небо и земља па се јадају једно другоме како нигде човека међу толико људи.

Не желим својој деци да оставим приче о Србији већ Србију да са њом причају, да се разговоре, да се познају кад се виде а не да их фукаре упознају ко пусте незнанце.

Нису мени ђедови оставили питања, но одговоре...

Сваком од нас!

Није тачно да је тешко бити човек, најлакше је то, тешко је бити пизда а ми се, ето, натоварли пиздалуком па кукамо како је неиздрживо.

Ништа није теже него кад човек себе носи, вукља, ко проклетство и муку!

Ми на референдуму треба да отнемо од деце и подамо овом злу да окове праметну у вериге.

Неће то више бити зло насупрот нама, но ћемо ми бити једнаки том злу, насупрот ономе што нисмо желели да будемо- ЉУДИ!!!

Понављам, ово је битка свих битака наших генерација јер прође ли им референдум, прођу ли им „уставне реформе“- зло ће у Србији наћи свој „рај“!

Уставне промене биће- животне, није то тек мртво слово на папиру већ мртав човек а жив, односно, „жив“.

Све ће се једнако звати Србијом али ништа се неће одазвати кад назовемо: Србијо!

Понављам, ово је битка свих битака наших генерација јер прође ли им референдум, прођу ли им „уставне реформе“- зло ће у Србији наћи свој „рај“!

Свакојако зло, и нећемо се имати чиме изборити с њим јер- бићемо на истој страни, пука пешадија зла.

И доста више лажи да ће све бити по вољи Божијој, јер воља Божија је воља људска, а где Бог не види људе- нема се чему ни освртати!

Бог ће дати онолико колико затражимо, колико смо спремни да понесемо, али не себе као проклетство већ крст који ћемо потомцима оставити као видик...да не јуришају довека у повлачења...

Ђедови нам нису оставили питања, немојмо ни ми деци празне странице на којима ће избледети шта год да напишу!

Не референдуму, не уставним променама, не Србији која се имену свом неће одазвати!

(Два у један)